

הנקבים ניקב. והוא הדין הכא, כשמישמש הטבח בריאה, ויש לתלות את הנקב במישמוש הטבח, לא חיישינן שמא היה נקב בריאה לפני השחיטה.

מורנא, תולעת היוצאת מן הריאה, וניקבה - פליגי בה רב יוסף בר דוסאי ורבנן.

חד אמר: קודם שחיטה פריש התולעת מן הריאה וניקבה, ונטרפה.

וחד אמר: לאחר שחיטה פריש מהריאה, וניקבה לאחר שחיטה, וכשרה.

והלכתא: לאחר שחיטה פריש.

שנינו במשנה: רבי שמעון אומר עד שתינקב לבית הסימפונות:

אמר רבה בר תחליפא אמר רבי ירמיה בר אבא: עד שתינקב לסמפון גדול.

יתיב רב אחא בר אבא קמיה דרב הונא. ויתיב וקאמר: אמר רבי מלוך אמר רבי יהושע בן לוי — הלכה כרבי שמעון.

אמר ליה רב הונא לרב אחא: וכי בשמו של רבי מלוך ערבאה, הגר במקומם של הערביים, קאמרת שהלכה כרבי שמעון?

והרי הוא אמר איפכא, אין הלכה כרבי שמעון, קאמר.

כי סליק רבי זירא לארץ ישראל מבבל, אשכחיה לרב ביבי, דיתיב וקאמר: אמר רבי מלוך אמר רבי יהושע בן לוי — הלכה כרבי שמעון.

אמר ליה רבי זירא: חיי דמרי! דאנא, ורבי חייא בר אבא, ורב אסי, איקלעינן לאתריה נקלענו למקומו דרבי מלוך. ואמרי ליה: אי,

האם אמר מר, הלכה כרבי שמעון? ואמר לן: אין הלכה כרבי שמעון, אמרי.

שאל רב ביבי את רבי זירא: ואת, מה בידך? והיינו, כיצד מוכרע אצלך אם לפסוק כרבי שמעון אם לאו!?

אמר ליה רבי זירא: הכי אמר רבי יצחק בר אמי אמר רבי יהושע בן לוי: הלכה כרבי שמעון!

ומסקנת הגמרא היא: ואין הלכה כרבי שמעון!

שנינו במשנה: ניקבה הקבה:

אמר רבי יצחק בר נחמני אמר רבי ארשעיא: חלב שעל גבי קבה — כהנים, שהיו מקבלים מתנות כהונה זרוע לחיים וקיבה, נהגו בו היתר לאוכלו, כרבי ישמעאל, שאמר משום אבותיו שמוותר לאוכלו. ונקט כהנים אגב דבריו של רבי ישמעאל שהיה כהן, והוא הדין שישראלים היו אוכלים אותו.

וסמיניך להתיר, ושאמרו רבי ישמעאל: ישמעאל כהנא — מסייע כהני.

ומבאר הגמרא: מאי היא? היכן מצינו שרבי ישמעאל מסייע לכהנים!?

דתניא [במדבר ו] "כה תברכו את בני ישראל".

רבי ישמעאל אומר: למדנו מכאן ברכה לישראל מפי כהנים.

אבל, לכהנים עצמן שגם הם מתברכים לא למדנו.

כשהוא אומר "ואני אברכם", הוי אומר: